

φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (EE L 311, σ. 67) — Νομοθεσία κράτους μέλους που καθιστά δυνατή, χωρίς προηγούμενη άδεια, τη διάθεση στην αγορά του εν λόγω κράτους φαρμάκων που έχουν κατώτερη τιμή και παρόμοια χαρακτηριστικά με φάρμακα για τα οποία έχει δοθεί άδεια κυκλοφορίας

Διατακτικό

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, έχοντας θεσπίσει και διατηρήσει σε ισχύ το άρθρο 4 του νόμου περί φαρμάκων (*Prawo farmaceutyczne*), της 6ης Σεπτεμβρίου 2001, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο της 30ής Μαρτίου 2007, καθόσον η εν λόγω νομοθετική διάταξη καθιστά δυνατή την άνευ αδειας κυκλοφορίας διάθεση στην αγορά των προερχομένων από την αλλοδαπή φαρμάκων που περιέχουν τις ίδιες δραστικές ουσίες, έχουν δε την ίδια δοσολογία και την ίδια μορφή με εκείνα τα φάρμακα που έλαβαν άδεια κυκλοφορίας στην Πολωνία, εξαρτώμενη από την προϋπόθεση, ιδίως, ότι η τιμή των εν λόγω εισαγομένων φαρμάκων είναι ανταγωνιστική σε σχέση με εκείνη των προϊόντων που έλαβαν την άδεια, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6 της οδηγίας 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικα για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1394/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 209 της 31.7.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 27ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Post Danmark A/S κατά Konkurrencerådet

(Υπόθεση C-209/10) (¹)

(Άρθρο 82 ΕΚ — Ταχυδρομική επιχείρηση κατέχουσα δεσπόζουσα θέση και υπέχουσα υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας όσον αφορά τη διανομή ορισμένων αποστολών με διεύθυνση παραλήπτη — Εφαρμογή χαμηλότερων τιμών προς ορισμένους πρώην πελάτες ανταγωνιστή — Έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων όσον αφορά την πρόθεση — Διάκριση μέσω των τιμών — Χαμηλές και επιλεκτικές τιμές — Πραγματική ή πιθανή εκτόπιση ανταγωνιστή — Επιπτώσεις στη λειτουργία του ανταγωνισμού και, ως εκ τούτου, στους καταναλωτές — Αντικειμενική δικαιολόγηση)

(2012/C 151/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Post Danmark A/S

κατά

Konkurrencerådet

παρισταμένης της: Forbruger-Kontakt a-s

αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Højesteret — Ερμηνεία του άρθρου 82 ΕΚ (νυν άρθρο 102 ΣΛΕΕ) — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης — Επιχείρηση ταχυδρομείου που έχει δεσπόζουσα θέση και την υποχρέωση διανομής ταχυδρομικών επιστολών και δεμάτων που εφαρμόζει επιλεκτική μείωση τιμών για τη διανομή διαφημιστικών φυλλαδίων, κάτω του μέσου συνολικού κόστους αλλά άνω του μέσου κόστους αναπτύξεως — Κατάχρηση με σκοπό την εξουδετέρωση ανταγωνιστή

Διατακτικό

Το άρθρο 82 ΕΚ έχει την έννοια ότι, στην περίπτωση που δεν αποδεικνύεται η πρόθεση εκτοπίσεως του ανταγωνιστή, πολιτική χαμηλών τιμών που εφαρμόζεται από κατέχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση προς ορισμένους σημαντικούς πρώην πελάτες ανταγωνιστή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως καταχρηστική πρακτική εκτοπίσεως απλώς και μόνον επειδή η τιμή που προσφέρθηκε προς έναν από τους πελάτες αυτούς ήταν χαμηλότερη από το μέσο συνολικό κόστος της οικείας δραστηριότητας, υψηλότερη όμως από το μέσο αυξητικό κόστος της εν λόγω δραστηριότητας, όπως το κόστος αυτό εκτιμήθηκε στη διαδικασία από την οποία προέκυψε η διαφορά της κύριας δίκης. Προκειμένου να εκτιμηθεί η ύπαρξη επιπτώσεων σε βάρος του ανταγωνισμού υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να εξεταστεί εάν αυτή η πολιτική τιμών, η οποία δεν δικαιολογείται αντικειμενικά, έχει ως αποτέλεσμα την πραγματική ή πιθανή εκτόπιση του εν λόγω ανταγωνιστή, επί ζημιά της λειτουργίας του ανταγωνισμού και, ως εκ τούτου, των συμφερόντων των καταναλωτών.

(¹) EE C 179 της 3.7.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 29ης Μαρτίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-243/10) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις υπέρ του ξενοδοχειακού κλάδου στη Σαρδηνία — Ανάκτηση)

(2012/C 151/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Grespan και B. Stromsky)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και P. Gentili, avvocato dello Stato)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη λήψεως, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, όλων των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση προς τα άρθρα 2, 3 και 4 της αποφάσεως 2008/854/EK της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2008, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων «περιφερειακός νόμος 9 του 1998 — καταχρηστική χορήγηση της ενίσχυσης N 272/98» C 1/04 (πρώην NN 158/03 και CP 15/2003) [κοινοποιήσεως υπό τον αριθμό E(2008) 2997] (EE L 302, σ. 9)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει, εντός των ταχθεισών προθεσμιών, όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να ανακτήσει, από τους αποδέκτες τους, τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν δυνάμει του καθεστώτος ενισχύσεων που κρίθηκε παράνομο και ασύμβατο με την εσωτερική αγορά με την απόφαση 2008/854/ΕΚ της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 2008, σχετικά με την ενίσχυση «περιφερειακός νόμος 9 του 1998 — καταχρηστική χορήγηση της ενίσχυσης Ν 272/98» C 1/04 (πρώην ΝΝ 158/03 και CP 15/2003), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 3 και 4 της αποφάσεως αυτής.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα...

(¹) EE C 209 της 31.7.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 29ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Véleclair SA κατά Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Réforme de l'État

(Υπόθεση C-414/10) (¹)

(ΦΠΑ — Έκτη οδηγία — Άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Φορολόγηση προϊόντος εισαχθέντος από τρίτη χώρα — Εθνική ρύθμιση — Δικαίωμα προς έκπτωση του ΦΠΑ κατά την εισαγωγή — Προϋπόθεση — Πραγματική καταβολή του ΦΠΑ από τον υποκείμενο στον φόρο)

(2012/C 151/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Véleclair SA

κατά

Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Réforme de l'État

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État — Ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφος 2, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Εθνική ρύθμιση που εξαρτά το δικαίωμα προς έκπτωση του φόρου προστιθεμένης αξίας κατά την εισαγωγή από την πραγματική καταβολή του εν λόγω φόρου εκ μέρους του φορολογουμένου

Διατακτικό

Το άρθρο 17, παράγραφος 2, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με

τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι δεν παρέχει τη δυνατότητα σε κράτος μέλος να εξαρτά το δικαίωμα προς έκπτωση του ΦΠΑ κατά την εισαγωγή από το αν έχει προηγηθεί πραγματική καταβολή του εν λόγω φόρου εκ μέρους του υποκείμενου στον φόρο όταν ο τελευταίος είναι επίσης ο δικαιούχος του δικαιώματος προς έκπτωση.

(¹) EE C 301 της 6.11.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 29ης Μαρτίου 2012 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate κατά 3M Italia SpA

(Υπόθεση C-417/10) (¹)

(Άμεση φορολογία — Περάτωση των δικών που εκκρεμούν ενώπιον του δικαστηρίου που αποφαινεται σε τελευταίο βαθμό σε φορολογικές υποθέσεις — Κατάχρηση δικαιώματος — Άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ — Ελευθερίες που κατοχυρώνει η Συνθήκη — Αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων — Κρατικές ενισχύσεις — Υποχρέωση διασφάλισης της αποτελεσματικής εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης)

(2012/C 151/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate
κατά

3M Italia SpA

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Corte suprema di cassazione — Φόρος εταιριών — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει διαφορετικό ποσοστό φόρου επί των μερισμάτων των εταιριών, ανάλογα με τον τόπο της έδρας τους — Εμπορική συναλλαγή με τη συμμετοχή εταιριών που εδρεύουν στην Ιταλία και εταιριών που έχουν την έδρα τους στην αλλοδαπή — Απόφαση της διοικητικής αρχής να επιβάλει τους φόρους που οφείλονται στην περίπτωση εταιριών που εδρεύουν στην αλλοδαπή — Έννοια της κατάχρησης δικαιώματος, όπως διαμορφώθηκε με την απόφαση C-255/02, Halifax κ.λπ. — Εφαρμογή σε μη εναρμονισμένους εθνικούς φόρους, όπως είναι οι άμεσοι φόροι

Διατακτικό

Το δικαίο της Ένωσης και ειδικότερα η αρχή της απαγόρευσης της κατάχρησης δικαιώματος, το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, οι ελευθερίες που κατοχυρώνονται με τη Συνθήκη ΛΕΕ, η αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων, οι κανόνες στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων και η υποχρέωση διασφάλισης της αποτελεσματικής εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν την εφαρμογή, σε μια υπόθεση που αφορά, όπως